

LO Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII.

Reus Dissabte 17 de Desembre de 1898

Núm. 3780

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	10 pess.
n provincies trimestre.	350
Extranjero y Ultramar	7
Anuells, a preus convencionals.	1

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals

libreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallefè, carrer Junquera, 6.

No s'retornan los originals encara que no s'publicin.

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

Ceps americans

Medalla d'or. Barcelona 1898.

VINYAS AMERICANAS

Marcial Ombrás (proprietari)

Ronda del Carril, Figueras, (Girona)

Barbats, estacas y empeltats.—Preus reduïts y autenticitat garantida.

Trenta hectáreas de planté.

Secció doctrinal

No ns els creyém

Cal que ns regenerem. Cal vida nova. Noves idees y nous procediments. Un cambi radical; aquí fa falta. Gent pera governar sens taca de descrédit demata. avuy tothom... Tothom demana que no apujin més las contribucions; això demanan.

Cami de la regeneració hi veureu formant l'arch pelegrinaje á tots los polítics y periodistas que'n més ó en menos son responsables dels malos que arens vindrán. Devoys avuy de las ideas que maltractaren ahir, mireulos are á to's plegats iris, os y pensatius, entonant la mea culpa, com pujan lo calvari y cauen de genolls, contristos de sos pecats, adorant lo sant de qui tan renegaren.

Mireulos bé: Son els mateixos que aplaudian aquella tristes embarchs de minyons que avuy ens tornan ab la salut perduda per donar compte de la mort de milers de germans seus. Aquells mateixos que corejavan l'Himne funest que tanta sanch ens costa. Els que alabavan y apaudian als directors de tan fatal campanya. Els que maltractaren ab deshonrosos noms á aquellas mares porque al despedirse d'un fill, tres del seu cor, llàgrima viva llenaren los seus ulls. Aquells mateixos que ab gatzara y bullici celebraren victorias que may han existit y feyan héroes als generals; y demanaven més carn y foix y ferro y plom; y els odios y venjanças, creats els entusiastas. Aquells que ab cor de roca lleian gojosos y satisfeits els episodis é inhumani-

tats que tota guerra porta, y demanaven ab veus enrocadas afusellaments. Aquells que avans de concedir no més un borall no més d'autonomia, haurían convertit aquellas illes en inmensa foguera ó en un munt de ruinas... mireulos are pobrets! els cors sensibles! tot pureza y blancor; mireu com diuen: Cal que ns regenerem. Cal vida nova. Noves idees y nous procediments. Un cambi radical aquí fa falta.

Regenorenos si podeu, que molt he dupto; á nosaltres no ns cal que ja ho estavam avans de tot això, perque 'ls catalanistas no l' atièrem mai aquela guerra.

Nosaltres qui volém que s'regeneri y es desperti ayat, es nostre poble, que per això treballé y pre-

diquem anys ha; si no que no l' enganyarem com l'

de continuades curacions y d' una acceptació general, son les millors probas pera demostrar que l' millor remey pera combatre per crò- rebelde que sia tota classe de... XAROP SERRA

Hort de D. PAU ABELLO (prop de la carretera de Tarragona)

ARRELATS SUPERIORS.—PREUS VENTATJOSOS.—AUTENTICITAT GARANTIDA.

Pera tractar, al mateix hort ó a casa del propietari, carrer del Roser, núm. 4.

enganyeu vosaltres, polítics de baixa ma, no li direm mai que l'autonomia els portará la regegeració y la felicitat, y la riquesa y el benestar com prediqueu vosaltres. No li volém comensar la casa per la teulada, que després ens trobariam sense fonaments y 'ls fonamen's li faltan.

Primer que tot li dirèm que cal molt sacrifici, que no es estantse à casa com se guanyan els plets, ni es l'indiferència qui fa triomfar uns ideals, si no que 's necessita un bon tres més d'energia y activitat de la que hi ha hagut fins are, es necessita que 'l poble 's desvetlli y pensi en la realitat de sa triste situació.

Avuy per avuy, y consti que 'ns fa vergonya dirho, Catalunya no es mereixedora de l'autonomia que nosaltres demanem. Pera que un poble 's fassi acreedor de las ventajas que nostres ideals reportan es precís que 's ho guanyi y lo que es per are no 'n ha fet cap de sacrifici per obtenir sa libertat autonòmica.

No 'ns cansarem de repetirlo; la llibertat de nostra terra no l' obtindrém mai vinguda de Madrid. Si alguna cosa, allà dalt ens donan, si algun dia implanterem reformas autonòmicas, fora no més que pera desacreditar 'lo sistema ó pera restar fòrsas als partidaris del radicalisme que demanan lo que may concedirán els polítics, perque á més de no entendrens ni compredre la llegitimata de nostres aspiracions, perdrian ells ab tal concessió tota la riquesa que are 'ls proporciona el centralisme.

Desenganyemnos, no ho poden ser, ni que vulguin, d'autonomistes radicals, perque pel sol fet de serho anirian contra 'ls seus interessos, y encara no 's ha donat el cas que per gust hi hagi ningú que abdiqui d'un benefici. Mentre hi hagi interessos y negoci de per mitj ningú la vol entendre la rahó; pensan més els diners que la justicia, y com sigui que la gent d'aquelles terras no vihuen d'altra cosa que d'aquesta absorvent centralisació, per això no passaran mai de l'autonomia bien entendida, que ve á ser com si diguessim una capa mal tallada.

¿Donchs que—dihuen molts—penseur vosaltres que triomfarán nostres ideas per l'esfors del poble? ¿Creyeu que imperarán després d'una forta sotregada en la que hi hagi intervengut la gent de Catalunya? Y els que tal preguntan ab to de profeta, vos contestan: No sigueu ilusos que això no será mai.

Donchs ha de ser; ho teniu entés ànimes de dona, ha de ser, y sembla mentida que 'ls gosin á fer preguntas com aquestas. ¿Ab quina confiança començaré la lluita; ab quina fé entrarán en lo camp catalanista si ja comensem, no per dubtar, sino per negar que puguem per nostres fòrsas guanyar lo que volèm? No va en lloc un poble que no s'refugi de son esfors; per mal camí aném si ja d'un bon principi no 'ns refiém de nosaltres mateixos.

—No admeten que 'ns ho guanyém, y en cambi acceptan que 'ls d'allà dalt ens ho donarán fet! ¡¡Santa ignorància!! tots són idònis, cosa nostra i

¡¡Qué es denigrant y vergonyós per un poble y a quin grau més baix ha d'estar quan no té ni es-

peransa d'adquirir sos dreis per sos propias fòrsas!

¡¡Qué es trist véurel com espera sos regeneradors de fora casal!

La que paga més contribució de la província.

No: catalans; no ho digueu més això; arranqueu de vostres cors aquest escepticisme; traballém ab fé y constància. ¿Qué es la vida sense ilusions? Tiniguemne una que nodreixi l'esperança de veurens soms y senyors de tot lo no tre.

No tinguem impaciencia; l'inercia que regna avuy per tot, l'indiferència que ja fa anys s'ha ensenyorit del nostre poble fugirà, no hi tinguem dubte, pera fer pas á un períoda de lluita y sacrifici, que sense això no s'guanya cap causa; més consti que per arribar á n'aquesta altura cal que 'l encoratjém, y ab la fé del creyent li diguem sempre que es 'l únic camí per arribar á l'implantació de nostres doctrinas.

Qui això no cregui tan se val que ho deixi corre tot. No 's comprén cap catalanista convensut que avans no ho estigui de que 'ls madrilenys ni cap d'aquells polítics ens donarán lo que reclamem.

Confessém que si no creguem en lo triomf del catalanisme guanyat per l'esfors del poble, ni un dia més foram apòstols d'aquestes ideas. Podrà tardar més ó menys, en això no 'ns hi figuem, pero la victòria ens vindrà de casa, perque de fora no 'ns pot venir res de bé.

Un poble que no cregui en ell mateix, es poble mort, y 'l nostre no ho es, perque si ho fos no tindrian rahó de ser nostres teories.

Un poch d' historia.

En les actuals circumstancies, cuant aquí s'imposa imperiosament la necessitat d'establir una perfecta armonia entre 'ls gastos y 'ls recursos del Estat, quan se veu que es dé tot punt indispensable introducir en la Hisenda y en l' administració totas las radicals reformas que exigeix la tristíssima situació del país, convé recordar que en los sigeis XVII y baix lo reynat de Lluís XVI, hi hagué a França un ministre anomenat Joan Batista Colbert, que deixà al morir universal i imperedera fama de sa gestió econòmica.

Colbert era fill d'un comerciant en gran escala, y son talent y sa experiència foren verdaderament excepcionals.

Desde que s'captà l'absoluta confiança del rey y tirà sobre si l'ardua y penosissima tasca de salvar á França de la ruina, començà á demostrar, segons sos biògrafos, una verdadera *exerçitat* en lo cumpliment dels devers que s'havia imposat.

Una de les primeres coses que feu fou estableir un Tribunal pera l'investigació de les escandaloses malversations de fondos públics cometuts durant los 25 anys anteriors á sa pujada al poder. A tots los sospitosos de haverse enriquit per mediis ilicits, á costa del país, 'ls obligà á que probessin l'origen de sus respectives for-

unes.

En las trevas de totas las iglesias se llegó un cri-damani que, per iniciativa de Colbert, feu al rey al poble para que 'ls que tingessin coneixement de qual sevolgrave abús perjudicial pera l'interès general, lo denunciessin, á fi de castigar severament als culpables sens exceptuar els que ocupessin la més alta pos-

soció social. Com resultat de totes aquestes disposicions, variis individuos foren condemnats à la forca. altres molts à llarga presó y à sufrir la confiscació de sos bens producte de la prevaricació. La categòria de personatge no donà, en aquest particular, cap ventata al que l' ostentava.

Colbert transformà lo funcionament de la màquina administrativa, simplificant tots los cárrechs inútils. Pera donar idea aproximada de la significació y alcans d'aquesta obra, bastarà dir que una oficina de comprobació general, composta solament per «cinch empleats», vigilava tot lo moviment de l' Hisenda de França.

Feu Colbert una distribució dels impostos, basada en las més severas lleys d' equitat y justicia; descubrí y castigà las ocultacions cometudes per mils de personnes nobles y riques. Protegi à l' agricultura ab declarada tendència à favoritzar per tots los medis als humils, pero que aumentés considerablement la producció. Doná grandíssim desenvolupament à l' indústria y à la navegació, creant centres instruccions, concedint tota classe de facilitats per acometre negocis reproductius, engrançant los ports, fent, en fi, verdaders prodiges en benefici de la riquesa pública.

«No es veritat que a Espanya fa falta en aquests moments un ministre d' Hisenda», com Joan Batista Colber?

ADITMARAO TATIDIZTUA—FOOTBALL Y LO «piojillo» de Sant Joseph

Un nou insecte paràsit amenassa la existència dels arbres fruyters. La Amèrica d'ahont nos fou importada la filoxera, que tants estragos ha causat à la viticultura europea, hostatja actualment un altre paràsit tan fustant com aquell pera la existència dels fruyters.

Lo «piojillo» de Sant Joseph, això s' anomena lo nou enemic del agrícola, se suposa que fou importat à Amèrica del Japó ó de las illes Hawaï. Des de 1870 que fou notada sa presència en las immediacions de Sant Francisco de California, havia ja invadit en 1883 ne sols aquell estat si que també l' Oregon, de Washington, le Nort de la Colombia inglesa, la Nevada y el Sud de Nou Méjich.

Se creya el principi que 'ls estragos de tal paràsit no arribarien als Estats del Sud, més prompte s' vegé que 'ls climas freds no detenen sa marxa. En lo mateix any 1883 se senyalà sa presència à la Virgínia, en la que hi penetrà per medi d' uns grossellers procedents de Nova Jersey; en 1895 foren invadits los Estats del Est, y ara, salvo pocas excepcions, se troben contaminats los Estats Units y l' Canadà.

Lo «piojillo» de Sant Joseph (*Aspidictus perniciosus*) es una coxinilla. Després del hivern, a mitjans de Maig, la femella pón las larvas vivas durant unes sis setmanas. En aquest període la larva, que es un sèr microscòpic de color de taronja clar, cos ovalat y porta dues babinetas y tres parells de potes, s' alleugerira de la closca ó envoltura maternal y recorre la planta en busca de siti favorable ahont ficarse; quan lo troba s' detura, introduixi son xupador à la crosta, plega las banyas y las potes sobre'l cos, que queda modificat en forma circular, se cubreix de llargs filaments de materià cerosa, la que als pochs días se torna una closca de color blanquinós. Dues mudades experimentan las larvas, en les què s' distingeixen los sexes, y trenta dies després apareixen los insectes. La femella, rodonejada de forma, té un milímetre de llargada y mitj milímetre l' mascle, quin color es aïaronjet.

Aquesta es la època en que comença la posta, verificantse quatre generacions en un any, durant lo qual una femella sola pot donar vida a més de tres milers de coxinillas.

Lo «piojillo» de Sant Joseph ataca à gran número d' arbres, haventse trobat al almendrill, presseguer, prunera, pomera, perera, tilo, noguer, codonyer y olm. També son atacsats los rosers y diferentas espècies de grossellers.

La coxinilla s' estableix en tot arreu del arbre que invadeix; fruys, fullas, ramas primas y groixudas deseguida presentan una espècie de vel cerós y com cobertas per un dipòsit calcari. Las ramas y fruys adquieren un color rojenc característich; aquests últims se deforman y escletjan y generalment cauen avans d' esser madurs; los arbres casi sempre acaban per morir, y 'ls que resisteixen la invasió portan raquítica existència y donan escassa producció. Los presseguers no viuen més que dos ó tres anys.

Los procediments empleats per la destrucció de tal paràsit fins ara no han produxit resultat favorable, degut à que s' aplican dintre sa closca protectora, que ha resistit quents insecticidas s' hi han aplicat. Alguns agricultors americans, ab prou feynas notada

la presència del destructor insepte, han cremat los arbres en que havian fet pressa, pero salvar los resultants.

Molts son los medis per los quals pot propagar-se tan funesta plaga: los vents, las aiguas, los insectes en que s' fica'l paràsit, molt especialment las formigas, pero l' més perillós es lo transport de plantas procedents de criaderas ja invadits ó fruys contaminats.

Sapiguda es la gran exportació de fruys tendres que 'ls americans fan à Europa y en això estriba l' mes serio perill. Be ho ha posat de manifest lo doctor Franch, qui en sus investigacions ha trobat en peras procedents d' Amèrica é importadas à Alemanya per lo port d' Hamburg, lo devastador insecte, plé de vida y en bonas condicions pera propagar-se. Devant fets tants decisius, en 5 de Febrer del corrent any se publicà un decret imperial prohibint à Alemanya la introducció de plantas y fruys tendres y sos envasos, procedents d' Amèrica, y 'ls mateixos americans, ab l' objecte de protegir las regions encara no invadides, han imposat variis requisits à la circulació de plantas vivas.

Lo govern holandés, en vista del resultat de la inspecció que ha practicat à Amèrica l' professor Ritssema-Bos, ha prohibit molt recentment à Holanda la introducció de plantas procedents d' aquell país.

Lo ministre d' agricultura de França someté fomes tan important assumptu à una comissió que fins lo present no ha evacuat cap informe, donant ab això motiu à que la premsa que representa 'ls interessos agrícolas aixequi la veu y demani ab energie que se salvi la immensa riquesa que 'ls arbres fruyters significan, ja que per esser rebutjats à Alemanya los fruys americans es segur que intentaran aquells introduir-los en lo mercat francès, produint per tant una competencia perjudicial pera 'ls agricultors del país y à no trigar la segura destrucció de sos arbres fruyters.

Es de suposar que en la Direcció general d' Agricultura d' Espanya se coneix quant deixém dit, que se segueix atentament lo curs de cuestió tan trascendental pera la seguritat de la agricultura pàtria y que no deixarán d' aplicarse ab eportunitat quantas precaucions tendeixin à evitar le perill que 'ns amenassa.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 16 de Desembre de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d' obser- vació	Baròmetre aneroide	Grau d' hu- midat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. parti- cular
9 m.	758	62	0 mm.	5.3	Ras	
3 t.	759	60	0 mm.			

Horas d' obser- vació	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	
	Máxima	Minim.	Ter. tip.		direcci.	
9 m.	Sol. 23	7	12	O.	Cumul	0.3
3 t.	Sombra 16	14	0	O.		0.3

Lo tristíssim espectacle que ahir se desenrotllà en nostra ciutat, donà peu à que un colega local, la Crónica Reusense, no content en explotar la bona, té de nostres vèhins y forasters que vingueren, (vergonya causa dirlo, pero presenciarlo) per medi d' una fulla que s' venia à 5 céntims, va aprofitar la composició pera omplir una plana de la edició d' ahir que repartí à sos subscriptors.

Nos pensavam, nosaltres, en vista de la actitud indiferent que s' observava en nostra ciutat pocas horas avans que l' drama coménss, que aquí encara ningú s' havia ficsat en la gran trascendència del acte, que poca gent s' havian fet lo càlcil que l' condemnat à mort era un sèr racional à qui'l Creador havia donat vida y de la qual sols lo Sér Suprèm ne pot disposar, si no s' vol infringir la llei de la naturalesa; pero confessém (y 'ns dol tant lo confessar) com lo tenir que ocuparnos mes de lo que bonament teníam senyalat à aquest fet) que no som gayre bons meijes, desde'l moment que tant malament hem sapigut pulsar à la opinió y tan equivocats han sortit los nostres càlculs sobre lo que 'n diríen los portavens d' ella, en lo que afecta à la Crónica Reusense, que 'ls demés s' han portat com corresponia à tota publicació seria, decent y ilustrada.

Comerciar ab los instants suprêms d'un condemnat à mort, titular unsas raïllas que no diuen cap novetat ab lletras ben grosses y ben negras; y posar El PATÍBULO EN REUS, com si fos això horros pera una població, ho poden fer los diaris d' empresa, aquelles publicacions que únicament rendeixen cult al becerro de oro, y que no tractan d' ilustrar al poble sino embrutifar pintantbi las coses del color que à ells los hi

convé. No ho pot fer un diri que 's titula orga dels conservadors; no ho podia y menos devia ferho la Crónica Reusense, que viu unicament de las suscripcions, seus lectors, com l' ha fet à Reus ab la publicació d' aquesta fulla y al traslederla al periódich.

La pocs vena que ha obtingut de las últimes horas pot indicar à aquell company la acollida que li ha dispensat lo públich y jutjar per si mateix de la simpatia siva que s' ha vist que hi hagués una ànima tan compasiva que 's recordés del pres pera fer un bon negoci especulant los minuts que tenia de vida.

En lo present número repartim un prospecte dels acreditats específichs «Tintura perfeccionada Canalda» y «Depilatorio Canalda» del ilustret farmacèutich de Tortosa D. Pau Canalda.

La bondat d' aqueus específichs fa que 'ls recoméndem à nostres lectors.

Ahir al demà se cumplí la sentència que pesava sobre'l desgraciat Domingo Amorós y Anguera, d' Alforje.

(D. I. h. p.)

En general se retrassa massa la recolecció de las olivas. Tal retràs porta las següents desventages: 1.º Una gran cantitat d' olivas cauen en terra, s' omplen de fènix, se dissipen ó quan menos produueixen oli de mala qualitat. 2.º Retrassant messa la collita, se produueix oli gràs repudiad per lo gran comers.

La recolecció deu practicarse de Novembre à Març; no més tard, segons los climes. Naturalment ha d' adelantarse en los climes meridionals.

Pero aquesta recolecció no pot ferse tota à un mateix temps, perque la maduració de las olivas es gradual. Ademés com es difícil trobar olivers d' una sola varietat y com entre una y otra varietat existeixen diferencies notables en sa maduració, es necessari seleccionar comensant per recullir las varietats més primerencas, per acabar ab las més tardanes.

Les olivas deuen recullirse quan sien negras y llustrosas, no important que quedin, en algunes, cert punteus verds.

Així es com s' obté la major cantitat d' oli bo.

En breu publicarà lo «Diario Oficial del Ministerio de la Guerra» una real ordre per la qual s' autorisa que 'ls individuos procedents de la quinta de 1898-97, regressats de Cuba, s' incorporen à sos cossons respectius y que als més antichs se 'ls concedeixi llicència per tres mesos.

La costum de netear las ampollas ab perdigons, té l' inconvenient de que en contacte ab los residuos àcids del vi y d' altres substàncies, poden formar sales venenosas, que quedant en part en la ampolla, imprimeixin el líquit que en ella s' tanca propietats perjudicials à la salut del consumidor. Per evitar aquest perill, se rentan las ampollas ab retalls de paper, ó crifollas d' ou y sigua calenta, verificant repetits aixugaments, ó bé ab arena ó cendre y aigua. Pot també usarse la parietaria, planta comú que conté un principi alcalino que facilita la neteja dels envasos.

En la muy leal y fidelísima Puerto Rico seguixen passanthi unes coses molt edificants. La darrera lleialtat d'ona compte de que dels trenta dos notaris que hi havia en tota l' isla, trenta, posats à triar entre Espanya y 'ls Estats Units, han triat aquests derrers ab la més gran frescura.

Ve à ser allò que diuen las noras: bona es la sogra, pero millor si la terra la cobra.

Los portoriquens ho debian dir d' altra manera alzó de la sogra, perque parlan en castellà com la majoria dels de la madre patria. Pero ho diguessen com ho diguessen, lo cert y positiu es que no s' han posat de dol al vènrela aixafada y morta. Han fet com aquells nebots que s' refian de la fortuna d' un oncle rich y el veure que en lo testament no ha deixat à la criada, ni glassa al barret se volen pesar. Veyent que no plou no volen extender l' paraguas.

Un colega de Barcelona compie la següent escena, ecorreguda ans d' ahir durant lo desembarcament de repatriats:

«Una dona, modestament vestida ab traço negre, se situé junt al lloch shont atracan las egolondrinaz, interrogant à tots los que anaven arribant per son fil, soldat que embarcà a Bilbao en 1896 y de quel arrabada tenia notícias.

La insistència de la dona era objecte de simpàtica commiseració per part dels presents: per fi, al aixecar la novena egolondrina, se separà del grup de sols

Píldoras de la Pell-Roja

Preparació especial de Joseph M. Font
(FARMACEUTIC)

Demaneus, tots los que tinguéu tós en qualsevol Farmacia encara aquells que no hagin conseguit livi ab cap altre de tots los acreditats específichs coneiguts, tota vegada que elles constitueixen un preciós medicament pera combatrela.

Preu 1 pesseta capsula

Nota.—Se envian per correu certificades sens augment de preu per aquesta Farmacia sempre que s'envien dues capsas.

FARMACIA CENTRAL

ESPAÑOLA

Pelayo, 42

Barcelona

Publicacions regionalistes que se reben en aquesta Redacció.

Le Renaixement, diari de Catalunya; **La Veu de Catalunya,** setmanari de Catalunya; **La Nació Catalana;** Quinzanari de Catalunya; **L'Art del Pàgès,** quinzanari; **L'Aurora,** mensual de Catalunya; **Lo Teatro Regional,** setmanari de Barcelona. — **La Veu de Montserrat,** setmanari de Catalunya, de Vich. — **La Costa de Llevant,** setmanari de Catalunya, de Blanes. — **L'Olot,** setmanari de Catalunya, de Olot. — **Las Cuatre Barras,** setmanari de Catalunya, de Vilafranca del Panadé. — **Lo Geronés,** setmanari de Catalunya, de Girona. — **La Veu del Vallès,** setmanari de Catalunya, de Granollers. — **El Vendrellense,** setmanari de Cataanya, del Vendrell. — **La Revista Gallega,** setmanari de la Coruña (Galicia). — **Euskalduna,** **Euskalzalea,** setmanaris de Bilbao (Biscaya). — **El Eco del Guadalope,** setmanari de Alcañiz (Aragó).

PERA ADOB DE TOTAS LAS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

SALES DE STASSFURT

COM ADO FOSFATAT

COM ADÓ POTASSICH

SALUBLES AL CITRAT

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA

SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

GARANTIZADAS PURAS

Lo més econòmic, lo més eficàs, lo més durader

NITRAT DE SOSA

balx garantia del

KAINITA, ETC:
EN LAS FORMAS DE

SINDICAT de ventas de STASSFURT.

GRADUACIO GARANTIDA DE 15 I 2 A 16 0 0 AZOÉ Y D'EFFECTES RAPITS Y SEGURS

ADOB AZOAT

Dirigirse pera prospectes e informes sobre l'empleo

A. D. OTTO MEDEM-VALENCIA

Balc del Ross

CARRER MONTSERRAT, NUMERO 31

**Clotors y fletxes
bells i bellissimones**

L'ESTOIO HOJELIN

eb

comuns i comuns-dissolvents

en les que es fan servir

per a la fabricació de

les diverses espècies de

medicaments.

Per a la fabricació de

les diverses espècies de

medicaments.